

1919'un çalkantılı günlerinde İstanbul işgal altındayken, Anadolu'nun ortasında bu mütevazı şehir, kısa sürede Türk milletinin bağımsızlık umudunun, kararlılığının ve direniş ruhunun merkezi hâline geldi.

Mustafa Kemal Paşa ve silah arkadaşları, Anadolu'nun dört bir yanında başlayan direniş hareketlerini birleştirmek ve örgütlü bir mücadeleye dönüştürmek için güvenli, stratejik ve merkezi bir karargâha ihtiyaç duyuyorlardı.

Ulaşım yollarının kesiştiği, düşman işgalinden uzak, halkı milli mücadeleye yürekten bağlı bir şehir olan Ankara, bu şartları fazlasıyla karşılıyordu.

23 Nisan 1920'de Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin açılmasıyla birlikte, Ankara artık yalnızca bir cephe gerisi değil, yeni Türk devletinin doğduğu yerd.

Sakarya Meydan Muharebesi'nin kazanılması, ardından Büyük Taarruz'un zaferle sonuçlanmasıyla bağımsızlık artık kesinleşmişti. Sıra, kurtuluşun başkentini resmen ilan etmeye gelmişti.

13 Ekim 1923'te Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde alınan tarihi kararla Ankara, Türkiye Cumhuriyeti'nin başkenti ilan edildi.

Bu karar, yalnızca bir idari düzenleme değil, **Cumhuriyet'in ideallerinin simgesi**ydi.

İstanbul, imparatorluk geçmişinin görkemini taşıyordu; Ankara ise geleceğe dönük bir başlangıcın, halkın iradesiyle yükselen yeni devletin sembolüydü. Bozkırın ortasında doğan bu yeni başkent, kısa sürede bir inşa ve dönüşüm mucizesine sahne oldu. Yıkıntılar arasından yükselen Cumhuriyet'in modern, çağdaş ve laik kimliği, Ankara'nın taşına toprağına işlendi.

Bugün Ankara, sadece bir başkent değil; **bağımsızlığın, kararlılığın ve yeniden doğuşun** timsalidir. 13 Ekim 1923'te atılan o tarihî imza, Türk milletinin geleceğini şekillendiren bir dönüm noktası olarak, her yıl aynı gurur ve minnetle hatırlanır.